

F. Hiller von
Gaertringen und
J. Kleffenbach:
Zeitschrift für
Numismatik
Berlin. v. 35
r. 217-221.

5 ἵνα μὴ ἐπὶ τῷ ἁλίῳ, ἵνα δὲ ἐπὶ Νηὶος, ἵνα δὲ ἐπὶ Ἐλλήνοισιν, ἵνα δὲ ἐπὶ αἰ-
 ῖθροισιν, τοῖς δὲ ἀνθρώποις ἐκδοθῇ ἀπὸ τῆς γῆς τὸ δίκαιον (?) οὐδὲ ἀπολαύσῃ
 ποικίλων τῶν αἰσθῶν (Zähl) ἀνθρώπων· οὐδὲ μὴ αἰθῶν ἡρώων ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, ἡρώων
 [τῶν] βασιλέων ἀνθρώπων τῶν δὲ τῶν ἀρχόντων τῶν δὲ τῶν αἰσθῶν ἡρώων ἀρχόντων
 ἀλλήλων.

10 ἡν ἔστιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐκδοῦ τῆς πόλεως καὶ ὅτι ἐπιδόξασ ἐμπροσθεν
το ἀρχιεπισκόπου, ταῦτα δὲ ἐπιτελεῖν Ἀθηναῖοι, ἐπὶ αὐτῷ βόλῃ δὲ
φθῆναι δὲ αὐτῷ τοῦ κέρματος ἐπὶ ὄντι ἵνα ἀνέωσιν Ἀθηναῖοι προσχερὰ
δὲ πρὸς τὴν ἐκδοὺν τὴν πόλιν τὸν χρυσὸν τὸν ἐν τῇ πόλει
ἵνα δὲ ἐὰν ἴσῃ νόμισμα ἀργυρίου ἢ τῆς πόλεως ἢ ἐν χρῆμα νομίσματι

Die Fortsetzung geben wir entsprechend den früheren Veröffentlichungen:

- [illegible]

R. Weil:

R. Weil:
Das Münzmonopol Athens im Ersten Attischen Seabund
(to Monopol des Nomismen in Athen wie in Sparta)
Gedoren Sordern

Aila.
r. 25 (1906)
v. 52-62

AMST. K. - 17.11.1924
17.11.1924
17.11.1924

Ἐπιγραφή Σύμμο.

Atheniensium lex nummaria.

Paulo ante a. 420^a.

Duo fragm. lap. calc.

Ed. N. Δ. Χαβιαρῶν u. Αλεξανδροῦ u. Ἐδμ. Νεφί 1922

39 sqq. cum imag. phot. fig. 1 et 2.

Suppl. F. Hiller de Gaertingen et G. Klaf-
fenbach, l.c. 1923, 116 sq.

eid. u. Zeitschr. f. Numismatik XXXV 1925, 217 sqq.

Ad Wilhelm u. Anzeiger d. Akademie d. Wissenschaften in Wien Philol.

Histor. Klasse 1924, 157 sqq., qui legem nummariam Atheniensium

ex fragmentis Siphni (Inscriptiones Graecae XII 480) et Smyrnae

(Banmeister u. Abhandlungen d. Preussischen Akademie d. Wissen-
schaften Berlin 1855, 197) inventis notam. (Cf. Dittenberger: u. Syl-
loge Inscriptionum Graecarum Editio tertia 3. 87. u. Inscri-
ptiones Graecae I 2 p. 295) recognoverunt.

--- τὸν δὲ σύμμο ἰδόντων ἡγεῖνα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

5 οὐκ αὖτε δὴ μὲν πέντα[ς ἐπὶ τὰ πόλιν] ἡγεῖνα[ς ἐπὶ τὰ πόλιν] ἡγεῖνα[ς ἐπὶ τὰ πόλιν]

ντα, ἡγεῖνα[ς ἐπὶ τὰ πόλιν] ἡγεῖνα[ς ἐπὶ τὰ πόλιν] ἡγεῖνα[ς ἐπὶ τὰ πόλιν]

τὰ ἐπὶ τὰ πόλιν. τὸ[ς δὲ ἡγεῖνα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

νον. οἱ δὲ ἀρχιλοῦλα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

ντα, ἡγεῖνα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

τὸ[ς δὲ ἀρχιλοῦλα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

ντα, ἡγεῖνα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

10 σ[τάτας ἐπὶ τὰ πόλιν] ἡγεῖνα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

ον, ἡγεῖνα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

τὸν ἰδόντα ἡγεῖνα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

ν τὸν τῶν πόλιν τὸν ἡγεῖνα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

ν τὸν τῶν πόλιν τὸν ἡγεῖνα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

τὸν ἡγεῖνα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

τὸν ἡγεῖνα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

τὸν ἡγεῖνα[ς ἀρχιλοῦλας τὰ τῶν ἱερῶν

J. J. E. Hondius:
Supplementum
Epigraphicum
Graecum
Lugduni Batavorum
1929
T. 3, v. 131-132

(ἀρχιλοῦλας)

καὶ ὁ τὰς αὐτῶν καὶ γέγραπται, τὴν ἐκκλυσμένην εἶναι κατὰ τὸ ἀπόκρυφον γὰρ. 15
 φησὶ, ὁ κλεισμένος αὐτῶν. τὸ δὲ ἰδιώτερον ἐποδοῦναι τὸ γινώσκον
 ἀρετῶν [ἐκ τῶν] ἐκ τῶν βόθλων, τὴν δὲ πόλιν κατὰ τὸ αὐτῶν. Αὐτοῦ
 γὰρ [ἀντὶ] τὴν δὲ τὰ αὐτῶν εἶναι αὐτοῖς καὶ κατὰ τὸ αὐτῶν ἐκ τῶν ἀρετῶν. 20
νόμιον, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἐκ τῶν παρὰ τὴν γὰρ ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἀρετῶν
 τὴν κατὰ τὴν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἀρετῶν τὴν ἐκ τῶν ἀρετῶν τὴν ἐκ τῶν ἀρετῶν
 [ἐκ τῶν] ἀρετῶν τὴν ἐκ τῶν ἀρετῶν τὴν ἐκ τῶν ἀρετῶν τὴν ἐκ τῶν ἀρετῶν
 [ἐκ τῶν] ἀρετῶν τὴν ἐκ τῶν ἀρετῶν τὴν ἐκ τῶν ἀρετῶν τὴν ἐκ τῶν ἀρετῶν

5-13 quae linea subdula notavimus. in sy. Siphu. et Smyru leguntur.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ